

Colombia granskat genom Universal Periodic Review (UPR) 10 december 2009

UPR: BAKGRUND

FN:s råd för mänskliga rättigheter (MR-rådet) ska främja universell respekt för de mänskliga rättigheterna och behandla situationer där de mänskliga rättigheterna kränks och ge rekommendationer till FN:s medlemsländer. I samband med bildandet av MR-rådet genom resolution 60/251 den 15 mars 2006, skapades den mekanism som kallas Universal Periodic Review (UPR). Den innebär att rådet under en fyraårsperiod ska granska situationen för mänskliga rättigheter i var och en av FN:s 192 medlemsstater.

Dessa regelbundna granskningar är ett helt nytt inslag i FN:s arbete och innebär att rådet dels gör en bedömning av efterlevnaden av de mänskliga rättigheterna i varje medlemsland, dels lämnar förslag till åtgärder för förbättring. Till grund ligger ett underlag som respektive medlemsstats regering ska ta fram efter samråd med berörda institutioner i det egna landet. FN:s kontor för de mänskliga rättigheterna gör också en sammanställning av den granskade statens åtaganden och agerande gentemot konventioner och andra bestämmelser. Även enskilda organisationer och andra berörda organisationer kan yttra sig. Sammanställningen av dessa rapporter fungerar som underlag för MR-rådet inför granskningen.

Enligt Sveriges regering bör alla stater, även de som inte är direkt berörda, delta aktivt i granskningen¹. I samband med granskningen av andra länder ska alltså Sverige försöka delta i förberedelserna, i själva granskningsmötet och i uppföljningen av utfallet. I annat fall är faran att varje enskild granskning bara blir en isolerad angelägenhet för den granskade staten och de som granskar den.

Den 10 december granskades Colombia i UPR vid MR-rådet i Genève. Fonden har flera samarbetspartners inom mr-rörelsen i Colombia och bevakade på plats granskningsmötet och samtalade med berörda colombianska parter från stat och civilsamhälle och representanter från andra stater, som Sverige.

FÖRBEREDELSE I COLOMBIA

Det råder delade meningar om konsultationsprocessen som den colombianska regeringen genomförde inför UPR. Regeringen beklagar i sin officiella statsrapport att några organisationer valde att inte delta i konsultationsprocessen. Dessa organisationer i sin tur – och det bör påpekas att de tillhör den stora majoriteten av colombianska mr- och fredsorganisationer då de inbegriper de fyra stora mr-nätverken (Asamblea Permanente de la

¹ http://www.manskligarattigheter.gov.se/extra/pod/?action=pod_show&id=28&module_instance=6

Sociedad Civil por la paz, Plataforma Colombiana Derechos Humanos, Democracia y Desarrollo, La Alianza och Coordinación Colombia Europa Estados Unidos) – hävdade bland annat att det inte fanns någon anledning att hörsamma statens anmodan att delta då staten i alla år ignorerat organisationernas rapporter om mr-läget i landet. Istället publicerade man en parallellrapport som underlag inför UPR-processen.

GRANSKNINGSMÖTET DEN 10 DECEMBER

Ett tiotal colombianska civila samhällsorganisationer hade rest till Genève för att delta i granskningen. Den colombianska staten representerades av en delegation bestående av 12 personer. De som talade under mötet var vicepresident Fransisco Santos Calderón, Carlos Franco Echavarría, ansvarig för presidentprogrammet för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt, Sergio Jaramillo Caro, vice försvarsminister, och Sandra Castro Ospina, chefsåklagare på avdelningen för mr och Consuelo Méndez, vice chefsåklagare på avdelningen för rättvisa och fred, båda från åklagarmyndigheten.

Under granskningsmötet har den granskade staten liksom övriga stater rätt att yttra sig, däremot inte andra aktörer som organisationer från det civila samhället eller nationella mr-institutioner. Tre timmar var avsatta för granskningen. Den colombianska staten inledde med att vicepresident Santos Calderón sammanfattade den colombianska statsrapporten på c:a 25 minuter. Efter det var det de olika staternas tur att på två eller tre minuter vardera (tre för de stater som är medlemmar i MR-rådet) kommentera mr-situationen i Colombia och ställa frågor eller komma med rekommendationer.

43 olika stater stod med på talarlistan och alla dessa hanns med inom loppet av knappt 2 timmar. Vissa tidigare UPR-granskningar har kritiserats för att stater ibland systematiskt använt den tid de haft till förfogande att lovorda det land som granskats – ofta i allianser med andra länder – och den tillgängliga tiden för konstruktiva och mer kritiska kommentarer har därmed kraftigt begränsats. Detta märktes emellertid inte i granskningen av Colombia. Frågorna och rekommendationerna var till allra största del varierade, detaljerade och djuplodande. Många refererade till information från de olika rapporterna som presenterades – både den statliga och de övriga intressenternas rapporter.

De positiva kommentarer samt problemområden som nämndes särskilt ofta var:

Positiva kommentarer

- att Colombia erbjöd sig frivilligt att granskas i UPR samt att man i statsrapporten redan gjort utfästelser om 69 områden vilka man planerar att arbeta med oavsett rekommendationer
- att Colombias vicepresident representerade landet under granskningsmötet – detta tolkades som att Colombia lade stor vikt vid UPR och mr-situationen i landet
- att Colombia är och har varit så tillgängligt för FN och det interamerikanska systemet, speciellt samarbetet med UNHCHR-kontoret (ofta med en uppmaning att fortsätta vara så)
- att så många av det civila samhällets organisationer deltar i granskningsmötet

Särskilda problemområden:

- utomrättsliga avrättningar, särskilt utifrån Soacha/Ocañafallet som nyligen uppdagades
- mr-försvarares situation, från olika perspektiv: att staten måste förbättra sina skyddsprogram, att staten måste avstå från att stigmatisera mr-försvarare offentligt och dessutom från högsta nivå borde kungöra legitimiteten och vikten av mr-försvararnas arbete
- ursprungs- och afrobefolkningens utsatta situation och bristande tillgång till sina rättigheter som t ex hälsa samt bristande politiskt inflytande

- internflyktingarnas utsatta situation och bristande tillgång till sina rättigheter, särskilt internflyktingbarnen
- tvångsrekryteringar av minderåriga, både av illegala grupper och av statlig säkerhetspersonal (då främst för informationssyften)
- bristande rättigheter för offren i den väpnade konflikten, särskilt i anslutning till den nyligen föreslagna *Ley de víctimas*. Där togs särskilt vikten av icke-diskriminering upp och man uppmanade staten att även inkludera kompensation och upprättelse för offren till statliga agenter
- de avbrutna diskussionerna om en nationell mr-handlingsplan med en uppmaning till staten att agera så att dialogen med det civila samhällets organisationer återupptas (både i denna fråga och i andra för att undvika ytterligare polarisering)

Den svenska representationen hade i förväg lämnat in frågor till Colombia (liksom fem andra stater hade gjort). Det kan särskilt nämnas att Sverige under själva granskningsmötet:

- utifrån rapporter om att mr-försvare, fackföreningsaktiva och journalister hotades, fördes bort eller mördades rekommenderade Colombia att intensifiera ansträngningarna att minska det höga antalet tvångs försvinnanden och kidnappningar i landet speciellt gällande mr-försvare från ursprungsbefolkningen;
- frågade om hur den nationella handlingsplanen för mr och internationell humanitär rätt skulle avslutas och implementeras och betonade särskilt vikten av att göra detta i enlighet med UNHCHR:s rekommendationer och för att särskilt förbättra situationen gällande våld mot kvinnor;
- uttryckte sin oro över fortsatta brott mot den internationella humanitära rätten av gerilla och paramilitära styrkor och frågade hur regeringen tänkte handskas med detta problem.

Efter staternas inlägg hade den colombianska delegationen tillfälle att under c:a 35 minuter göra sina avslutande inlägg. Dessa innebar presentationer av personer från försvarsdepartementet, åklagarmyndigheten (avdelningarna för rättvisa och fred samt mr), Carlos Franco samt slutligen vicepresident Santos Calderón. De redan förberedda presentationerna - dvs de områden staten identifierat som intressanta teman i granskningsmötet - handlade främst om utomrättsliga avrättningar, ursprungs- och afrocolombianska befolkningens situation, rekrytering av minderåriga, användandet av sexuellt våld som vapen i väpnad konflikt, efterlevnaden av lagen om rättvisa och fred, hur rättigheterna för offren i konflikten tillgodoses, skydd för mr-försvare och ofrivilliga försvinnanden.

Carlos Franco Echavarría och Santos Calderón bemötte slutligen vissa av frågorna och rekommendationerna och lovade svara på resterande frågor skriftligen till de olika staterna.

REAKTIONER OCH KOMMENTARER

I stort tyckte de närvarande representanterna från det colombianska civila samhället att frågorna belyste mr-situationen i Colombia väl. Det sågs som positivt att staterna var öppna för att träffa organisationerna på spontana möten innan granskningsmötet och att det på så sätt fanns möjlighet att bidra med sista-minuten-information. Likaså påtalades effektiviteten i att ha informationsmöten och presentationer i anslutning till granskningsmötet. Dagen innan hade till exempel några organisationer ordnat ett möte för att lyfta situationen för ursprungs- och afrocolombianska befolkningen och ett stort antal frågor kring detta ställdes följaktligen under granskningsmötet.

Dock var representanterna från det civila samhället frustrerade över att under själva granskningsmötet inte få bemöta vissa av de inlägg som den statliga colombianska delegationen gjorde. Bland annat gällde detta Carlos Francos uttalande angående de avbrutna diskussionerna om en nationell mr-handlingsplan. Han sa att en av de mest kontroversiella punkterna under mötet gällde förvirringen kring mr-försvarare och fortsatte med att säga att regeringen har en pågående dialog med det civila samhällets organisationer. Likväl konstaterade regeringen att dessa organisationer hade beslutat att frivilligt avbryta diskussionen gällande utformningen av den nationella mr-handlingsplanen då regeringen inte velat godkänna frihandelsavtalet (TLC) och att organisationerna lanserat en internationell kampanj för att isolera regeringen. Organisationerna på plats hade velat svara på detta påstående med att regeringen mycket väl visste att organisationerna avbröt diskussionen om handlingsplanen på grund av brist på säkerhetsgarantier för till exempel anhöriga till offer.

I samtal efteråt med olika länders representationer försäkrade dessa att de tog till sig all information kring UPR-processen och påminde om att organisationer från det civila samhället har en möjlighet att framföra sina kommentarer i mars då rapporten från granskningen ska antas.

Den colombianska statliga delegationen uttryckte sin tillfredsställelse över frågorna och för det visade intresset. En viss irritation kunde märkas i samband med den danska representationens fråga om vad regeringen ämnar göra för att försäkra att den pågående och utbredda användningen av tortyr som säkerhetsstyrkorna använder sig av på ett effektivt sätt ska upphöra. Den colombianska delegationen genom Carlos Franco replikerade att den tyckte det var underligt att det existerar en uppfattning om att säkerhetsstyrkorna generellt använder tortyr och betonade att detta inte har med mr-situationen i Colombia att göra. Även vicepresident Santos tog upp detta i sin slutsummering då han sa att det finns metoder som inte bidrar till åtnjutandet av de mänskliga rättigheterna; en av dem är att utvärderas utifrån politisk ståndpunkt och en annan att utvärdera mr utan objektivitet vilket han trodde hade hänt den danska delegationen - i god tro.

VAD HÄNDER EFTER GRANSKNINGSMÖTET?

Efter granskningsmötet sammanställdes en rapport (*draft outcome report*) av trojkan², colombianska staten och UNHCHR som bygger på frågorna, kommentarerna och rekommendationerna som staterna framfört liksom den colombianska statens respons till dessa.

Måndagen den 15 december presenterades rapporten under en halvtimmas session och den colombianska staten kunde välja att anta eller förkasta de föreslagna rekommendationerna - dock omnämns både antagna och förkastade rekommendationer i rapporten. Colombia accepterade 65 rekommendationer, förkastade 11 och ska fram till MR-rådets session i mars fundera på två rekommendationer som man ännu inte tagit beslut om³. Rekommendationerna som förkastades/sköts upp för betänketid gällde t ex ratificering av tilläggsprotokollet till tortyrkonventionen, användandet av incitament för militärer utifrån antalet dödade i strid, användandet av godtyckliga belöningar för civila i underrättelsesyften (särskilt barn) och att lagen om offrens rättigheter (*ley de víctimas*) inkluderar även offren utsatta för kränkningar av statliga aktörer.

² Trojkan är de tre stater som varit ansvariga för UPR-granskningen – i Colombias fall Italien, Bahrain och Burkina Faso

³ Se bilagor sist i detta dokument för detaljerad information om rekommendationerna.

Den föreslagna rapporten måste sedan bli antagen i en session i MR-rådet vilket i detta fall äger rum i mars 2009. Under sessionen svarar den granskade staten på utestående frågor eller kommenterar rekommendationerna. Under sessionen finns utrymme avsett för övriga stater och intressenter, som organisationer från det civila samhället, att komma med inlägg. Slutligen har den colombianska staten ansvaret att implementera rekommendationerna i slutrapporten och 2012 ska dessa rapporteras tillbaka till MR-rådet.

För frågor eller kommentarer kontakta Ulrika Strand, programhandläggare för Latinamerika och Karibien på Fonden för mänskliga rättigheter på ulrika.strand@humanrights.se eller telefon 08-5454 9970.

Vidare läsning:

– Om UPR i allmänhet: www.upr-info.org/-UPR-Process-.html

– Alla rapporter inför UPR inklusive från den colombianska staten liksom från övriga intressenter och rapporten med rekommendationer (som inkluderar sammanfattningar om de olika ländernas kommentarer, frågor och rekommendationer) finns på UNHCHR:s hemsida: <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/UPR/PAGES/COSession3.aspx>

– Webcast av granskningsmötet finns också på UNHCHR:s hemsida: <http://www.un.org/webcast/unhrc/archive.asp?go=081210#pm>

– Den colombianska statens samordning inför UPR gjordes av presidentprogrammet för mr och IHL och även där finns dokumentation och information: <http://www.derechoshumanos.gov.co/>

Bilagor:

Accepterade rekommendationer: Bilaga I

Icke-accepterade rekommendationer: Bilaga II

Rekommendationer staten ska återkomma om: Bilaga III

Bilaga 1 Accepterade rekommendationer

1. Consider the possibility of ratifying the Convention for the Protection of all Persons against Enforced Disappearance (Argentina); consider the timely ratification of the Convention on Enforced Disappearance (Cuba); consider the ratification of the Convention on Enforced Disappearance (Mexico);
2. Thoroughly and timely implement standing invitations to special procedures (Czech Republic); consider the visits by the special rapporteurs on human rights defenders; extrajudicial, summary or arbitrary executions; independence of judges and lawyers; and the Working Group on Arbitrary Detentions (Mexico); invite the Special Rapporteur on the rights and fundamental freedoms of indigenous peoples to return to the country for a follow-up visit as soon as possible (Bolivia); agree to the visit of the Special Rapporteur on human rights defenders, requested in 2006 but not yet agreed upon (Hungary);
3. Continue its close cooperation with OHCHR (Turkey); implement urgently the recommendations of the High Commissioner for Human Rights of February 2008 (Ireland); fully implement the recommendations of the OHCHR field office in Colombia as a mean to contribute to the improvement of the human rights situation on the ground (Austria);
4. Reopen dialogue with the representatives of organizations of civil society in order to make possible coordinated and rapid implementation of the National Plan of Action on Human Rights and International Humanitarian Law (France); adopt measures to protect human rights defenders and cooperate with human rights organizations in adopting a national plan of action for human rights and in the implementation of the recommendations resulting from the universal periodic review (Romania); intensify efforts to complete the work on the national plan of action in accordance with the recommendation of OHCHR, with particular attention to efforts to improve the situation regarding sexual violence against women (Sweden); use the new National Plan of Action on Human Rights and International Humanitarian Law to address the issue of extrajudicial killings comprehensively (Ireland);
5. Enhance human rights education programmes for citizens and the armed forces to promote a culture of peace and respect for human rights (Philippines);
6. Strengthen the National Plan for the Search of Disappeared Persons (Switzerland);
7. Continue efforts to combat impunity and human rights violations, and achieve the voluntary human rights goals approved by the Council in its resolution 9/12 (Brazil);
8. Conduct public awareness campaigns against social prejudices and for upholding the principle of equality and non-discrimination regardless of sexual orientation and/or gender identity (Czech Republic);
9. In the context of the tragic events related to the discovery of the bodies of 11 young people in the area of Ocaña, and cases known as false positives, expedite the designation of persons within all military units, to be responsible for promptly dealing with claims against any actions by units, or the individuals that compose them, which are contrary to fundamental rights (Spain);

10. Apply directives for the evaluation of performance and operational results in the armed forces, giving priority to the number of people demobilized or captured as opposed to the number of those killed (Switzerland);
11. Take all necessary measures to increase its efficiency to investigate and prevent extrajudicial killings (Sweden); fully prosecute extrajudicial killings, enforced disappearances and forced displacements and take strong action to stop their occurrence (Canada);
12. Intensify efforts to bring down the high number of enforced disappearances and kidnappings in the country, with particular attention to indigenous human rights defenders (Sweden);
13. Step up efforts to fight torture (Denmark);
14. Continue, in cooperation with the relevant international organizations, to implement its commitments as listed in paragraph 42 of its national report with regard to the worrying issue of the use of anti-personnel landmines by illegal armed groups (Algeria);
15. Address gender-based violence more broadly, in the spirit of the Security Council resolution 1820 (2008) on women, peace and security (Canada); implement the Constitutional Court Order of May 2008 in relation to gender-based violence and, in particular, provide human rights protection for women victims of forced displacement, increase measures to prevent sexual violence and take measures to ensure that those who use sexual violence are investigated and punished (Ireland);
16. Ensure the full protection of children's rights, in particular of children that are victims of the internal armed conflict and to adequately address all situations of violence against women (Romania);
17. Continue to take measures to tackle the influence of illegal groups, including FARC, ELN and new and reforming armed paramilitary groups such as the *Aguilas Negras*, and do so while conforming to international humanitarian law (United Kingdom); continue, with the support of the international community, to do everything to protect its population against all forms of human rights violations committed by illegal armed groups (Algeria);
18. Make every effort to achieve an agreement with the guerrilla groups in order to achieve peace, as has been attempted in the past, (Uruguay);
19. Demobilize, within the guerrilla and the paramilitaries, children combatants who have been forcibly recruited (Uruguay); take all necessary steps to ensure the recovery, rehabilitation and reintegration of child soldiers and address the underlying exclusion and marginality which makes rural children particularly vulnerable to recruitment by armed groups (Austria); address the issue of unaccounted for children not handed over after the demobilization process of the paramilitaries and guarantee free primary education as a preventive measure against forced recruitments (Slovenia);
20. Timely cooperate with the monitoring mechanism based on Security Council resolution 1612 (2005) and adopt concrete measures to prevent and punish all kinds of recruitment or use of children in armed conflict (Czech Republic); continue to work constructively with the

United Nations on the implementation of the monitoring and reporting mechanism of Security Council resolution 1612 (2005) on children and armed conflict (Canada);

21. Take on board the recommendation of the Committee on the Rights of the Child that Colombia seek technical assistance from, inter alia, OHCHR and UNICEF in areas including juvenile justice, rehabilitation, repatriations, police training and social reintegration of demobilized child soldiers and child victims of landmines (Malaysia);

22. Increase efforts to address the question of sexual violence of children, in particular in rural areas, to develop effective data collection with regard to sexual and physical abuse of children and to ensure that adequate report, policing and juridical measures are in place (Austria);

23. Take the necessary measures to guarantee the independence and the efficient functioning of the judicial system (Belgium); strengthen the judiciary and guarantee its independence (Switzerland);

24. Ensure that human rights abuses are appropriately investigated and that those responsible are processed and sanctioned by civil courts; to grant better facilities and financial resources to the judiciary, to accomplish this task efficiently; and to ensure effective implementation of the July 2008 Constitutional Tribunal sentence on the subject (Chile);

25. Continue the investigation and prosecution of the persons responsible for killing innocent young men who were said to be guerrilla fighters (Netherlands);

26. That Colombian justice complete its work designed to establish the truth, putting an end to impunity and protect the human rights (Switzerland); prevent anyone in the military, paramilitary or guerrilla forces who is accused of grave human rights violations and crimes against humanity, from benefitting from the amnesty laws (Chile); intensify its efforts to address the issue of impunity (Turkey);

27. That the National Commission for Reparation and Reconciliation and the Working Group on Historical Memory intensify their work to fully clarify past crimes and give voice to victims;

28. Adopt measures to ensure that the military justice system does not claim jurisdiction in human rights cases involving members of the security forces (Portugal);

29. Take effective measures to significantly reduce the number of extrajudicial executions and bring those responsible before civil jurisdiction (France);

30. Investigate all cases of disappearances and homicides under civil courts and punish those responsible, and to this effect, strengthen the human rights unit of the *Fiscalia General de la Nación* (Switzerland);

31. Ensure that all legislation and programmes in support of the Justice and Peace process comply with international standards (Canada); find a formula to solve the gaps in the Justice and Peace Law and allow for a legal response to the situation of legal limbo in which many thousands of ex-members of AUC find themselves while they await trial (Spain); guarantee the efficient implementation of the Justice and Peace Law, taking into account the clarifications given by the Constitutional Court (Belgium); that former paramilitary

commanders continue to be heard within the framework of the application of the Justice and Peace Law (Switzerland); continue to strengthen the Victim and Witness Protection Programme under the Justice and Peace Act and allocate sufficient resources (Turkey);

32. Step up efforts to dismantle the new armed groups that have emerged since the demobilization of the paramilitaries (Switzerland); implement effective means of dismantling all forms of illegal armed groups that have emerged since the demobilization process began (Australia); further reinforce its efforts to immediately disband and disarm all paramilitary groups, including those that regrouped under different guises, and hold them accountable for their actions (Canada);

33. That the judiciary continue its investigations into alleged links between State agents and paramilitaries (Switzerland); continue its efforts in seeking to break the linkages between elements of the armed forces and State security forces, and illegal paramilitary groups (Malaysia); continue its investigations into public servants and political leaders who have links with paramilitary groups (Australia);

34. Take measures to prevent those involved in law enforcement, politics, the Government and civilians in general from being involved in illicit activities with illegal armed combatants (Chile);

35. Take stronger measures to address the problem of organized crimes and drug trafficking, in particular, to focus on the link between drug trafficking and trafficking in women and girls (Malaysia);

36. Take measures to ameliorate the effects of the displacement of civilians as a consequence of armed fighting, ensuring their return when zones have been pacified and adopting immediate measures for the restitution of lands and/or adequate compensation of those who have lost their lands (Chile);

37. Increase efforts to address the serious problem of the situation of internally displaced persons that causes much suffering to those individuals, families and communities affected (United Kingdom);

38. Increase social and economic initiatives to reinforce the full enjoyment of human rights by the internally displaced, in particular minorities, such as indigenous peoples and Afro-descendants (Brazil);

39. Increase efforts to end impunity for those being responsible for the forced displacement as well as intensify security measures for the communities of internally displaced persons, in particular by protecting their property rights (Austria); prosecute the perpetrators of forced displacement independently of other possible crimes and human rights violations, instead of considering it an accessory fact or a simple consequence of armed conflict (Portugal);

40. Continue efforts to implement its commitments, as described in paragraphs 67, 71 and 76 of the national report with regard to the protection of displaced persons, women and children (Algeria);

41. In relation to high numbers of threats and attacks on human rights defenders, adopt further measures to ensure effective protection of personal safety of these groups, eliminate impunity

of perpetrators of crimes against them, adopt concrete steps against stigmatization of human rights defenders and promote awareness-raising programmes for public as well as for officials about the importance and legitimacy of human rights advocacy (Czech Republic);

42. Ensure dialogue with important sectors of civil society, leaving aside stigmatizing speech and anything that would be unjustified on one side or the other; in this context, it is especially important to finalize the agreed national human rights plan of action (Spain);

43. Forcefully denounce at the highest level attacks against human rights defenders and give human rights defenders legitimacy and recognition through supportive statements (Norway);

44. That high-ranking State officials publicly express the recognition of the importance of the role played by human rights defenders, in order to support and protect the legitimate work of human rights defenders and trade union workers (Switzerland);

45. Give strict orders to security forces not to make mistakes by qualifying as “terrorists” those who in reality are human rights defenders and members of nongovernmental organisations (Uruguay).

46. Recognize and guarantee the legitimacy of the work of human rights defenders, as of that of trade unions workers and journalists, and ensure their protection and that the violations of their rights are prosecuted (France);

47. Deepen its engagement with and support for civil society actors, human rights defenders and minority groups, and ensure their safety, with specific mechanisms in place if necessary, including through supportive public statements on the important role they play in democracy (United Kingdom);

48. Fully implement the Presidential Directive 07 of 1999, and, in particular, give public recognition and support to human rights defenders, sanction those who make unsubstantiated allegations against human rights defenders, strengthen the protection programme and investigate and punish crimes against human rights defenders (Ireland);

49. Acknowledge publicly the work of human rights defenders and trade unionists as legitimate and refrain from making public statements that could be seen as delegitimizing these groups or linking them with illegal guerrilla groups (Australia);

50. Effectively investigate and prosecute crimes and violations against human rights defenders, and that those responsible are punished (Norway); ensure that human rights abuses committed against human rights defenders, trade unionists and other advocacy groups are investigated thoroughly and those responsible are prosecuted (Australia);

51. Give priority to the fight against criminal gangs and emerging gangs and, in this context, investigate threats and attacks to human rights defenders from these gangs, and grant them the necessary security guarantees. (Spain);

52. Do everything possible, in the territories under its jurisdiction, to protect human rights defenders, trade unions workers and journalists, and take necessary political measures to protect them and respect their human rights (Albania); better protect human rights defenders, in particular in rural areas, and foster dialogue between the Government and human rights

organizations, using if necessary the mediation of the local OHCHR office (Germany); take greater measures to ensure the safety of all its people, including directly targeted groups such as human rights defenders, community leaders, journalists and trade unionists (Canada); continue efforts to ensure the protection of all human rights defenders and reporters (Azerbaijan);

53. Put an equal emphasis on the implementation of the Ministry of the Interior's protection programme to defend human rights defenders on the field, bearing in mind the joint statement of the Special Representative of the Secretary-General on the situation of human rights defenders with other special rapporteurs who expressed concerns about the situation and called for appropriate measures to be taken by Colombia (Hungary);

54. Step up efforts to protect trade unionists (Denmark);

55. Continue a constructive dialogue with human rights non-governmental organizations, especially given the current polarization between them and the Government (Netherlands);

56. Consider the possibility of implementing free primary education (Argentina);

57. Adopt concrete measures to ensure universal access to quality primary education (Czech Republic);

58. Expand access to education by offering free public primary education (Brazil);

59. Step up its efforts to protect its indigenous peoples and install the effective system of consultations with indigenous peoples (Denmark);

60. Follow up on the recommendations made by the Special Rapporteur on the situation of human rights and fundamental freedoms of indigenous peoples in 2004 (Canada);

61. Take into account the United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples in the implementation of its public policies (Bolivia);

62. Adopt measures ensuring effective national birth registration, including through programmes of mobile registration units and registration of those without documentation (Czech Republic);

63. Increase efforts to tackle poverty and give its attention to the most vulnerable groups in society, including indigenous groups (United Kingdom);

64. Accelerate the poverty alleviation programmes with a view to addressing the uneven distribution of wealth, access to health and the high level of social exclusion of indigenous peoples and Afro-Colombian groups (South Africa);

65. Consider extending the network of government services for the delivery of socioeconomic and development aid into the rural areas (Malaysia).

Bilaga II Icke-accepterade rekommendationer:

19(d) and (e) (Chile) repeal administrative measures that help promote acts that undermine human rights, such as the indiscriminate use of rewards to civil informants or (e) incentives for the military in accordance to the number of deaths inflicted in combat

22c (Argentina) (c) accept the jurisdiction of the related Committee [*in the context of b) consider the possibility of ratifying the International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance*]

23(b), (d) and (e) (Mexico) consider withdrawing the declaration regarding article 124 of the Rome Statute; (d) the Optional Protocol to the Convention against Torture; (e) also put into effect the declaration of article 22 of that Convention

35(c) ratify the Optional Protocol to the Convention against Torture and establish a national preventive mechanism;

37 a and c. Slovenia commended the State's ratification of the most important human rights instruments and for having adopted laws to implement its international obligations, but expressed concern at the gap between legislation and its implementation. Following the concern expressed by the Human Rights Committee in 2004 that Colombia does not allow conscientious objection to military service, Slovenia recommended that Colombia (a) recognize this right in law and practice and ensure that recruitment methods allow it. The State should guarantee that conscientious objectors are able to opt for alternative service, the duration of which would not have punitive effects. It expressed concern about the recruitment of children, with the forced recruitment of minors by the guerrilla and the paramilitaries estimated at 14,000 minors, citing the worrying situation in Medellin. It asked the delegation for an update on a request for transitional measures made in 2005 to the Inter-American Commission on Human Rights. It expressed concern that the demobilization process of the paramilitaries had reportedly failed to hand over a large number of children for their reintegration into society, and recommended that the Government, it (c) recommended its [*alleged use of children by State security forces in military intelligence activities and through programmes such as "Soldiers for a day"*] cessation, in compliance with a recommendation by the Committee on the Rights of the Child in 2006. It expressed concern at the extent of impunity, particularly for those responsible for child recruitment. It hoped to see the new draft legislation on reparations for victims of the armed conflict as fully comprehensive and non-discriminatory between victims of State agents and of non-State actors, in line with the United Nations Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation and the recommendations made by the Inter-American Commission on Human Rights to Colombia. It congratulated Colombia on having being reviewed on the historic day of the sixtieth anniversary of the Universal Declaration of Human Rights.

40(e) (Czech Republic) accession to the Optional Protocol to the Convention against Torture and establishing its national preventive mechanism accordingly.

60(a) (Uruguay) expedite the process undertaken under the Justice and Peace Law passed in 2005, with regards to accelerating the demobilisation of paramilitary chiefs and combatants. It said the OAS mission in charge of their oversight says it has identified over 20 such groups.

Bilaga III Rekommendationer staten ska återkomma om

The following recommendations will be examined by Colombia, which will provide responses during the adoption of the outcome report by the Council at its tenth session. The response of Colombia to these recommendations will be included in the outcome report.

1. Guarantee access to justice and the right to reparation for victims in a non-discriminatory way in conformity with international standards (Belgium);
2. Continue consolidating its policy of integral attention to victims and family members of human rights violations, in keeping with international standards (Mexico); achieve a broad consensus to approve the law establishing a statute for victims of conflict and ensure that this law leads to effective reparations for all victims, especially victims of the State (Spain); improve the text of the draft Law for Victims in order to include victims of state agents, in keeping with recommendations by the United Nations (Switzerland).